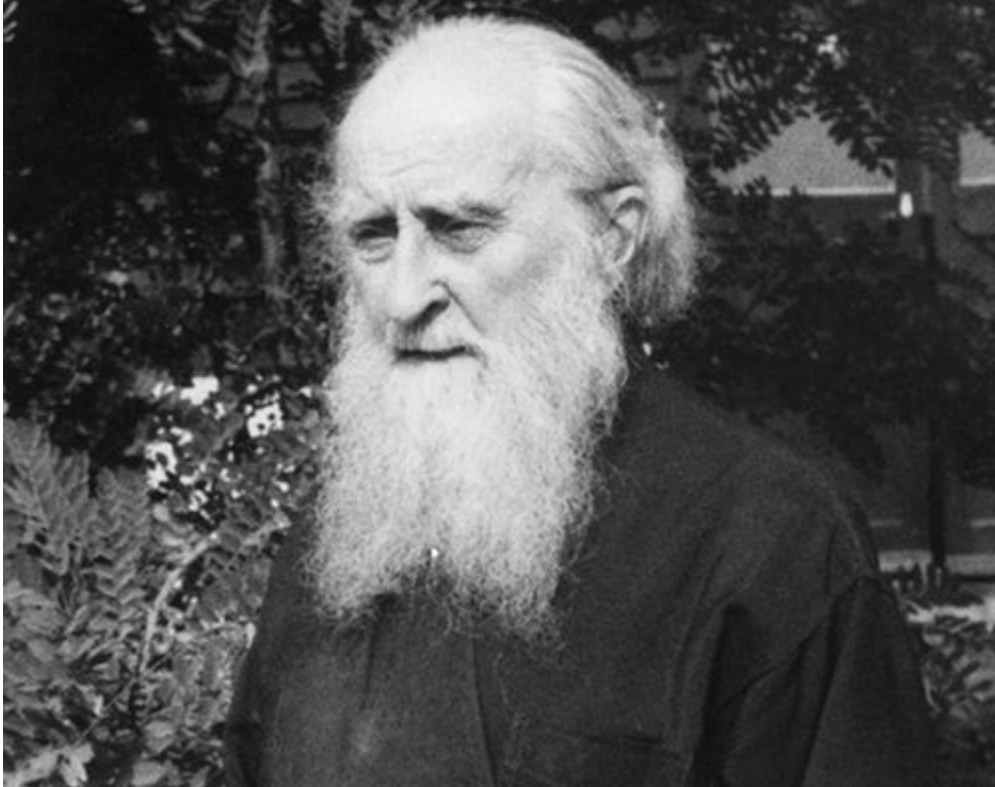

Γέροντας Σωφρόνιος: Να γίνει ο Θεός η ζωή μας

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Άγ. Σωφρόνιος Αγιορείτης-'Εσσεξ \(Σαχάρωφ\) / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Κράτησε πριν απ' όλα τη μνήμη του Θεού και την ειρήνη της καρδιάς.

Το τελευταίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό για σένα, εφόσον δεν το κατέχεις ισχυρά. Πρόσεχε, μη δαπανάς χωρίς όφελος τις λίγες σωματικές σου δυνάμεις.

Για να βρεις τον σωστό δρόμο, είναι καλύτερο απ' όλα να το ζητήσεις από τον ίδιο τον Θεό στην προσευχή:

«Κύριε, Σου ο ίδιος δίδαξε με τα πάντα. Δώσε μου τη χαρά της γνώσεως του θελήματός Σου και των οδών Σου. Δίδαξέ με να Σε αγαπώ αληθινά με όλο μου το είναι, όπως μας παρήγγειλες.

Οικοδόμησε τη ζωή μου έτσι, όπως Εσύ ο ίδιος την συνέλαβες στην προαιώνια βουλή Σου. Ναι, ακόμη και για μένα, γιατί Εσύ κανέναν δεν ξέχασες και κανέναν δεν έπλασες για απώλεια. Εγώ με αφροσύνη εκδαπάνησα τις δυνάμεις που μου έδωσες, αλλά τώρα, στο τέλος της ζωής μου, διόρθωσέ τα όλα Εσύ ο ίδιος, και ο ίδιος δίδαξε με τα πάντα. Αλλά έτσι, ώστε πραγματικά το θέλημά Σου να πραγματοποιηθεί στη ζωή μου, είτε εγώ το καταλαβαίνω είτε δεν το καταλαβαίνω μέχρι καιρού. Μην επιτρέπεις να πορευθώ σε ξένους δρόμους, που οδηγούν στο

σκοτάδι. αλλά πριν παραδοθώ στον ύπνο του θανάτου, δώσε σε μένα την ανάξια να δω το Φως Σου, ω Φως του κόσμου».

Κι έτσι, με δικά σου λόγια, να προσεύχεσαι για όλα με τον ίδιο τρόπο. Θα περάσει κάποιος χρόνος και η δύναμη των λόγων αυτών θα εισχωρήσει στο εσωτερικό της υπάρξεώς σου, και τότε θα ρεύσει αυτομάτως ζωή, όπως ακριβώς θέλει ο Κύριος. Κρίνοντας όμως εξωτερικά δεν μπορούμε να αποφασίσουμε τίποτε.

Αλήθεια, όλο το νόημα της ζωής βρίσκεται στο να ζει ο νους και η καρδιά μας με τον Θεό· να γίνει ο Θεός η ζωή μας. Αυτό και μόνο ο ίδιος ζητά. Γι' αυτό και δημιουργηθήκαμε, για να ζήσουμε τη ζωή Του, και μάλιστα σε όλη την απειρότητά της. Ο λόγος αυτός μπορεί να μας τρομάζει όταν βλέπουμε την τωρινή οικτρή κατάστασή μας, αλλά έτσι είναι, και δεν πρέπει να χάσουμε την πίστη αυτή. Ένας από τους μεγαλύτερους κινδύνους είναι να υποβιβάσουμε και να μειώσουμε την ιδέα του Θεού για τον άνθρωπο. Το κάθε πάθημά μας, ακόμη και το άδικο, το γνωρίζει ο Θεός. Γνωρίζει και συμπάσχει μαζί μας. Είναι απαραίτητο να δημιουργήσουμε “προσωπικές” σχέσεις μαζί Του, σχεδόν “ανθρώπινες”. Ελπίζω ότι με αντιλαμβάνεσαι. Καταλαβαίνεις ότι με τον όρο αυτό εννοώ τον εσωτερικό, ενδόμυχο σύνδεσμο με τον Θεό.

Γιατί ο όλος άνθρωπος κλήθηκε για τη ζωή εν Αυτώ, δηλαδή όχι μόνο η ανώτερη ικανότητά του για θεωρία, το “πνεύμα”, αλλά και τα αισθήματα, η ψυχή, ακόμη και το σώμα. Να ακόμη μία προσευχή:

«Κύριε Ιησού Χριστέ, Μονογενές Υιέ του Ανάρχου Σου Πατρός, διάνοιξε τους οφθαλμούς της εσκοτισμένης ψυχής μου, για να δω συνετά Εσένα, τον Δημιουργό και Θεό μου.

»Σε παρακαλώ: Μη με απορρίψεις από το Πρόσωπό Σου, αλλά, παραβλέποντας όλη την αθλιότητά μου, όλην την ταπεινότητά μου, φανέρωσε μου το Φως Σου, ω Φως του κόσμου, και δος μου να γνωρίσω την αγάπη Σου προς τον άνθρωπο.

»Ω, γλυκύτατε Χριστέ, που εξαπέστειλες από τον Πατέρα στους αγίους μαθητές και Αποστόλους Σου το Πνεύμα το Άγιο, αυτό, Αγαθέ, κατάπεμψε και σε μας τους αναξιούς και έτσι δίδαξέ μας τη γνώση Σου και φανέρωσέ μας τις οδούς της σωτηρίας Σου.

»Λάμπσε σε μένα, ο Θεός, ο Θεός μου, το Φως Σου το αληθινό, για να δω και εγώ στο Φως Σου τη Δόξα Σου ως Μονογενοῦς παρά Πατρός, και να μορφωθεί μέσα μου η Εικόνα Σου η ακατάληπτη, σύμφωνα με την οποία δημιούργησες κατ' αρχάς τον άνθρωπο.

»Ω, ο Θεός, ο Σωτήρας μου, το Φως του νου μου και το κραταίωμα της ψυχής μου, ας σκηνώσει σε μένα η αγαθότητά Σου, για να παραμένω και εγώ αδιάλειπτα σε Σένα, φέροντας παντοτινά μέσα μου το Πνεύμα Σου το Άγιο, ώστε να δώσει σε

μένα να ομοιωθώ μαζί Σου, τον μόνο Κύριο μου, όπως ομοιώθηκαν μαζί Σου όλοι οι ανά τους αιώνες άγιοί Σου.

»Ναι, Κύριε Ιησού Χριστέ, κατά την αμετάθετη επαγγελία Σου, έλα μαζί με τον Πατέρα και το Πνεύμα το Άγιο και σκήνωσε μέσα μου».

Αρχιμ. Σωφρονίου

«Γράμματα στη Ρωσία». Ι.Μ.Τιμίου Προδρόμου, Έσσεξ-Αγγλίας, 2009

Πηγή: ekklisiaonline.gr